

PALÁST

„Az Evangélium öröme betölti mindazok szívét és egész életét, akik találkoznak Jézussal. Jézussal az öröm megszületik, s mindig újjászületik bennünk. Senki sincs kizárva abból az örömből, amelyet az Úr hoz nekünk.”

(Ferenc pápa)

AZ ANGYALOK ÉNEKE

Gyermekkorom meghatározó tapasztalata, hogy édesapám esténként, lefekvéskor nem mesét mondott, hanem énekelt nekünk, s így aludtunk el a testvéremmel. Ekkor, ezáltal tanultam meg a legszebb magyar népdalokat és az egyházi énekek többségét is. Amikor valami miatt az éneklés elmaradt, sajgott a szívem. Úgy hiányzott, mint egy falat kenyér. Az énekekkel együtt valami felülmúlhatatlan, vissza-visszatérő öröm, s egyúttal az a tudat költözött belém, hogy ének és zene nélkül élni számomra lehetetlen vállalkozás.

Lukács evangélista tudósítása szerint a Megváltó születésének éjszakáján az angyalok ezekkel a szavakkal dicsőítették Istent: „Dicsőség a magasságban Istennek és a földön béke a jóakarató embereknek!” (Lk 2,14). A keresztény hagyomány régtől fogva meg van győződve arról, hogy az angyalok nemcsak beszéltek, mint az emberek, hanem énekeltek. S ez a mennyei szépségű ének volt az, ami kinyilvánította a mennyország szépségét, s örömmre hívta a pásztorokat. Ki tudja, akkor és ott talán ők is dalra fakadtak, amit mind a mai napig őriznek is szép magyar népi betlehemes játékaink.

Különösen megtapasztalható az énekszó angyali mivolta, amikor gyermekhangon halljuk. December 14-én, adventi hangversenyünkön templomunkban mindnyájan fültanúi lehettünk a Bartók Iskola kicsinyek kórusa, a gyermekkar és a vegyeskar énekének, amint az angyalokhoz váltak hasonlóvá azáltal, ahogyan énekeltek és így egy kicsit minket is megajándékoztak a szívből fölfakadó dal szépségével és egy e világon túlra mutató örömmel. Ugyancsak hálásak

vagyunk Istennek, hogy az egyházi iskola és a plébánia öszszefogásának szép jeleként évek óta működik a Szent István Ének- és Zenekar, továbbá Hedvig nővér vezetésével az év elején egy gyermek schola kezdte el működését, valamint kántorunk, Zsolti összegyűjtötte az énekes kedvű férfiakat, akik augusztustól a városban három jelentős eseményen is felléptek, ezzel kitarva a templom és szívük ajtaját. Éneklő szolgálattevők vesznek körül minket, váljunk is éneklő kö-

zösséggé! A pásztorok csak úgy tudták meghallani az angyalok hangját, hogy fülük és szívük figyelmes volt. A fül az odafigyelés, a megértés és a befogadás képességét fejezi ki. A hallás mint érzékelés a beszéd kiegészítője, de fogékonyabb és finomabb. Nekünk keresztényeknek különösen is feladatunk, hogy a sok zaj között,

világunk zürzavarában, a hétköznapok rohanása ellenére meghalljuk Isten halk hangját, figyelmesek legyünk az Ő csöndjében megszólaló hangokra. Ebben segít, ha napról napra, az ünnepek alkalmával és utána is el tudunk csendesedni, s időt szánunk arra, hogy az Élet Istenére figyeljünk. Ehhez azonban meg kell feledkeznünk önmagunkról, belső csöndre és őszinteségre van szükségünk.

Karácsonykor szakítsunk tehát időt mindkettőre: Urunk születése legyen az énekszó és a csönd ünnepe is. Énekeljünk együtt a fa körül és az ünnepeket követő napokban is! Az ének kiemel önmagunkból, nem enged bezárkózni és a mennyei magasságokba emel. Nem baj, ha nem tudunk énekelni, de szeressünk dalolni! Csatlakozzunk hát minél gyakrabban az angyalok énekéhez, de ne feledkezzünk el arról sem, hogy a Gloria az éjszaka csöndjében szólalt meg!

Zoltán atya

Jegyzetek a liturgiához

A két kiemelt ünnepi időszakban, a húsvéti és a karácsonyi időben az ünnepélyesebb, hosszabb és mélyebb teológiai tartalmú hiszek-egyget, az ún. nicea-konstantinápolyi hitvallást imádkozzuk a szentmiséken. Ezt a szöveget az V. században alkotta meg az egyház, amely azt mutatja, hogy rendkívül hosszú időnek kell eltelnie ahhoz, hogy egy-egy tanítás kikristályosodjék, s egy zsinat megtalálja hozzá a megfelelő kifejezéseket. Így van ez a születés szóval is. A teológia azt tanítja, hogy Krisztus örök születése az Atyában van, ő a szó teljes és kizárólagos értelmében a Fiú, ezért születik az időben férfi közbejötté nélkül. Így tehát ez a Credo háromszor is használja a Fiúra a „születés” kifejezést („Isten egyszülött Fiában”; „aki az Atyától született”; „született, de nem teremtény”), de Mária-val kapcsolatban szándékosan nem hozza, hanem ennyit mond Krisztusról: „megtestesült” és „emberré lett”.

ÉV VÉGI VISSZATEKINTÉS

Plébániai közösségünk mozgalmas, tartalmas évet tudhat maga mögött. A tavalyi évhez hasonlóan idén is igyekeztünk színes programokkal gazdagabbá tenni közösségünk életét, melyben különleges hangsúlyt kapott a XVI. Benedek pápa által meghirdetett Hit éve. Megnyitottuk egyházunk községnünk kapuit a kultúra, a művészet, a lelki élet és a karitativitás előtt is.

A Hit évének mottója végig kísérte a 2013. esztendőnk: **elindultunk** hitünk közösségi megvallásának útján, **felfedeztük** a krisztusi örömhír továbbadásának sürgető szükségét, **találkoztunk** a Feltámadottal azokban az emberekben, akikhez odafordultunk, és **befogadtuk** az egyház által nekünk adott küldetést.

Februárban Dr. Keszeli Sándor előadása adott új lendületet plébániánk aktív tagjai számára az **elinduláshoz**. A nagybőjti és adventi élelmiszergyűjtések, a Szent Erzsébet

Karitász csoport megalakulása és tagjainak tettekéssége által **felfedeztük** a szolgáló szeretetben rejlő Krisztuskövetés szépségeit. Az Istennel való személyes **találkozás** bensőségeségét tapasztalhattuk meg a taizei imaórákon, valamint a nyári zárandoklaton, a tavaszi és őszi lelki napokon, a máriagyüdi zárandokutunkon, és közösségünk **befogadó** szeretetének jelei voltak a hangversenyek, nyári táborok, a pünkösdi és adventi plébániai nap, valamint a Múzeumok éjszakáján tartott rendezvényünk is.

Mindezek tükrében úgy gondolom, hogy egy sikeres évet mondhatunk magunkénak.

Krisztus szeretete tovább sürget minket. Sürget, hogy megnyissuk szívünket mások felé, hogy saját, jól begyakorolt szokásainkon túl tudjunk lépni, hogy sztereotípiáinkat és negatív attitűdjeinket félretéve őszinte bizalommal próbáljuk elfogadni, segíteni egymást továbbra is.

Tóth Zsolt

Keresse honlapunkat: www.makobelvaros.hu !

ÉLET A HÓ ALATT

"Amint az őszt, a rezgő, nyugtalan időszakot felváltja lassú tél és mindent lenyom, miként hordóban eltett-káposztát a kő: a vérkeringés is megváltozik. Mást gondolunk, másként eszmélkedünk, és végig se gondolt sejtéseink szürkén rebbennek hűvös légen át, mint fosztott gallyak közt veréb-csapat. De fényesebb felhőket hord a szél, kristálymetszésű villogó hadat kemény kékségű mennybolton, milyet tavasz, nyár, őszt még álmában sem lát. S a fázó lélek észre sem veszi, hogy mennyivel derültebb, csendesebb most, mint virágok közt, vagy lomb alatt, vagy víg szüretkor. Majd mind visszatér."

Weöres Sándor

JÉZUS KARÁCSONYA

Tudunk arról, hogy 336-ban Rómában már ünnepezték a karácsonyt, valamint, hogy 360-ban karácsonyi prédikációjában Optatus hangsúlyozta Krisztus születését. Az ünnep először Észak-Afrikában terjedt el, 430 körül jelent meg Egyiptomban és Palesztinában, de változó időpontokban, egészen tavasztól ősziig. A harmadik század végén került december 25-ére, ami akkoriban a Sol Invictus, vagyis a legyőzhetetlen Nap, a Napisten ünnepe volt. Ezt váltotta föl és töltötte meg új tartalommal a kereszténység Jézus születését megünnepeelve.

Betlehem a júdeai hegyvidéken, Jeruzsálemtől mintegy 8 kilométerre fekszik. A várost a Kr. e. XIV. században említik először, amikor Jeruzsálem királya íjászokat kért segítségül Lachama kánaáni termékenység istennő házához. Ebből a névből keletkezett a héber Betlehem név, melynek jelentése „a Kenyér Háza”. Betlehem Jézus korában sem volt ismeretlen, mivel termőföldje kedvező volt a gabona számára, ezért a sivataglakók kedvelt piacvárosa lehetett, élénk utasforgalommal.

BESZÁMOLÓ A SZENT ERZSÉBET KARITÁSZ CSOPORT ADVENTI MUNKÁJÁRÓL

A Szent Erzsébet Karitász csoport a hivatalos megalakulását követően továbbra is lelkesen végzi a felvállalt szolgálatait.

Önkénteseink kéthetente látogatást tesznek a Deák Ferenc utcai és a Batthyány utcai Idősek Otthonában. Karácsony előtt a SZIGNUM diákjainak segítségével egy kis ünnepséget is szervezünk az utóbbi intézmény lakói számára. Igyekszünk szebbé, bensőségebbé tenni számukra Jézus eljövételének ünnepét.

Csoportunk aktívan bekapcsolódik az újjvárosi Jézus Szíve Karitász csoporttal, a Máltai Szeretetszolgálat makói csoportjával, a Makói Mozaikkal és a Szuperinfóval közösen szervezett adománygyűjtésbe, mellyel helyi rászoruló családokat szeretnénk segíteni. Az adománygyűjtés híret igyekszünk minél több helyre eljuttatni. Munkánknak nagy lendületet adott, hogy a Penny Market vezetősége engedélyezte, hogy a makói áruházukban két napon keresztül jelen legyen a csoportunk, és személyesen szólítsuk meg a vásárlókat. December 13-án, pénteken és 14-én, szombaton 10 órától 18 óráig, 2-3 fős csoportokban, váltásban végeztük önkéntes munkánkat. Szórólapot osztottunk, röviden elmondtuk, hogy helyi rászorulóknak gyűjtünk, és hogy a vásárlás végeztével lehetőségükhöz mérten, egy kosárba leadva kényelmesen, egyszerűen támogathatják ezt a kezdeményezést. Csoportunk először végzett ilyen munkát, és egyértelműen jó tapasztalatokat szereztünk. Sokan, ha csak kevéssel is, de támogatták a rászorulókat, és tudjuk, hogy: A sok kicsi, sokra megy. Hamar megtelt az első bevásárló kocsis, majd a második.

A két nap alatt 8 kocsi adomány gyűlt össze. Ezúton is köszönjük mindenkinek a segítséget! A gyűjtés december 18-ig tart, majd az adományokat az újjvárosi plébánián összesítjük, osztjuk szét és ünnepi keretek között adjuk át a rászorulóknak.

Csoportunk minden héten hétfő délután 5 órától tart összejövetelt a plébánia hittantermében, ahol megbeszéljük az aktuális feladatokat és beszámolunk egymásnak tapasztalatainkról, élményeinkről. Nagy örömmel várjuk azokat, akik szeretnének hozzánk csatlakozni, és munkájukkal ötleteikkel segíteni tevékenységünket. Azok megkeresését is várjuk, akik lelki vagy bármilyen fizikai segítségre szorulnak. Lehetőségeinkhez mérten igyekszünk segíteni.

Baranyai Katalin

elindulni.

fölfedezni,

találkozni.

befogadni

VISSZATEKINTÉS A HIT ÉVÉRE

Talán emlékszünk még, amikor 2012. októberében – *a II. Vatikáni Zsinat 50. évfordulóján* - XVI. Benedek Pápánk meghirdette a hit évét. A Hit Éve 2012. október 11-től 2013. november 24-ig tart. Várakozással töltött el bennünket, mit hoz majd a hit éve számunkra és persze sokunkban fölmerült a kérdés, hogy mi magunk mit tudunk hozzátenni, hogyan tudjuk teljesebbé tenni a hit évét önmagunk és embertársaink számára. Sommásan megfogalmazva a hit évének célja: Jézus Krisztust kell hirdetnünk az emberek számára.

XVI. Benedek Pápa ekként fogalmazott: „*a kegyelem pillanata lesz a hit éve, amikor még teljesebben a Istenhez fordulhatunk, megerősíthetjük hitünket és örömmel hirdetjük Őt az embereknek.*”

Egyházközösségünk szép programokat szervezett a Szent István Általános Iskola és Gimnáziummal karöltve. Említést érdemel ezek közül – természetesen a teljesség igénye nélkül - a Pünkösdi Plébániai Nap vagy a Máriagyűdre szervezett zárandoklat.

A hit éve nem zajlott eseménytelenül, hiszen 2013. február havában XVI. Benedek Pápánk (Joseph Ratzinger) bejelentette lemondását. Eme bejelentés minden hívőt váratlanul ért. Lemondását korának előrehaladtával és betegségével indokolta. Az ezt követő időszak reménnyel töltött el mindannyiunkat, hiszen a böjti heteket töltöttük és a Húsvétra készültünk. Az elcsendesedés és a várakozás ideje volt ez.

Az új Pápát 2013. március 13-án választotta meg a bíborosi testület. Isteni gondviseléssel a böjti időszak utolsó heteit nyugodt lélekkel élhettük meg. A húsvéti „Urbi et Orbi” apostoli áldást már I. Ferenc Pápától (Jorge Mario

Bergoglio) hallhattuk.

Napjainkban látott napvilágot a hír, miszerint Ferenc pápánkat választották az Év emberének.

A lassan mögöttünk hagyott esztendőről elmondhatjuk, hogy nem volt eseménymentes.

A hit évében való részvétel mindannyiunk számára emlékezetes marad, hiszen kéthetente (a vasárnapi mise után) mindig kaptunk egy Zsinati Gyöngyszemet, melyet hazavitünk, jó érzéssel olvastuk és összegyűjtöttünk.

Végezetül álljon itt néhány biztató gondolat XVI. Benedek Pápa apostoli leveléből, mellyel megnyitotta a hit évét, Porta Fidei - Hit kapuja: „*A „hit kapuja” (vö. ApCsel 14-27), amely bevezet minket az Istennel való életközösségre és lehetővé teszi a belépést az Egyházba, mindig nyitva áll előttiünk. Akkor tudjuk átlépni a küszöbét, ha Isten Igéje elhangzik, és a szív enged a kegyelem formáló erejének. Belépni ezen a kapun azt jelenti, hogy életre szólóan útra kelünk. Ez az út a keresztséggel kezdődik (vö. Róm 6,4), minek következtében Atyánknak szólíthatjuk Istent, és a halállal fejeződik be, amelyen át belépünk az örök életbe, az Úr Jézus feltámadásának köszönhetően, aki azt akarta, hogy a Szentlélek ajándékai által mindazok, akik benne hisznek, részesüljenek az Ő dicsőségében (vö. Jn 17,22). Megvallani a Szentháromságba – az Atyába, a Fiúba és a Szentlélekbe – vetett hitet annyi, mint hinni az egy Istenben, aki a Szeretet (vö. 1Jn 4,8): az Atya, aki az idők teljességében elküldte Fiát a mi üdvösségünkért; Jézus Krisztus, aki halálának misztériumával és feltámadásával megváltotta a világot; a Szentlélek, aki vezeti az Egyházat a századokon át, amíg csak várjuk az Úr dicsőséges visszatérését.*”

Nagypál Csaba

BESZÁMOLÓ AZ ADVENTI HANGVERSENYRŐL

Plébániánk a tavalyi nagy sikerű rendezvény folytatásaként idén is adventi hangversenyt rendezett december 14-én, szombaton, melyen most is három kórus műsorában gyönyörködhetett a hallgatóság.

A koncert kezdetére zsúfolásig megtelt a templom. Zoltán atya köszöntője után a Bartók Kicsinyek Kórusa Daróczi Szilvia vezetésével adott elő latin nyelvű, egyházi témájú és különböző karácsonyi kórusműveket. Ezt követően a nagyobb gyerekek alkotta Bartók Gyermekkórus, Gilinger Ildikó vezényletével mutatta be ünnepi műsorát.

A gyermekhangon megszólaló karácsonyi dallamok megérintették, felemelték a jelenlevőket. Ezután Túrmezei Erzsébet A harmadik című versét hallgathatta meg a közönség, majd meggyűjtöttük a harmadik gyertyát, az öröm gyertyáját templomunk adventi koszorúján. Az idén 25. születésnapját ünneplő, volt karnagyuk tiszteletére immár Dr. Mihálka György Vegyeskar Makó néven bejegyzett kórus műsora következett, melyet szintén Gilinger Ildikó dirigált. Franz Schubert sokak által ismert és kedvelt Ave Maria című remekművét Mandákné Dányi Beáta adta elő a közönség nagy örömeire, valamint szólót énekelt Liszt Ferenc „Tengerárban” című darabjában is. A koncert folyamán zongorán kísérte a zeneszámokat Benkő Zoltán. A zongora mellett fuvola, hegedű, triangulum, cintányér kíséretetek színesítették a kórusműveket, melyek latinul, angolul és magyarul csendültek fel. Zárásként három jól ismert ka-

rácsonyi népéneket szólaltatott meg a három kórus, melybe a közönség is bekapcsolódott, így mindenki átélhette a közös éneklés

örömét. Mivel ez egy jótékonyági koncert volt, a résztvevőknek lehetőségük volt az adakozás örömét is megtapasztalni. Az összegyűlt pénzzadományt, a helyi rászoruló családok támogatása céljából, tartós élelmiszerek és tisztítószerek vásárlására fordítjuk.

A templomból kilépve, igaz nem fogadott minket a tavalyihoz hasonló hóesés, de a szeretetvendégség hangulata ugyanolyan csodálatos volt. Meleg teával, forralt borral, kaláccsal, süteménnyel kínálták az önkéntesek a vendégeket. A gyerekek nagy örömeire volt állatsimogató, és egy számár hátra is felülhettek. Lehetett vásárolni mézeskalácsot, szentírást és asztaldíszeket, az ebből befolyt összeg szintén a rászoruló családok segítésére lesz fordítva.

Úgy gondolom, ismét egy csodálatos estét tölthettünk együtt. Köszönet illet mindenkit, aki hozzájárult a program sikeréhez! Köszönjük a részvételt, azoknak, akik megtisztelték rendezvényünket, és hála minden anyagi támogatóért is!

EVANGELII GAUDIUM

Részletek Ferenc Pápa most megjelenő apostoli buzdításából

Az Evangélium hirdetéséről a mai világban.

1. Az EVANGÉLIUM ÖRÖME betölti mindazok szívét és egész életét, akik találkoznak Jézussal. Azok, akik engedik, hogy megváltsa őket, megszabadulnak a bűntől, a szomorúságtól, a belső ürtől és az elszigetelődéstől. Jézussal az öröm megszületik és mindig újjászületik bennünk. Ebben az buzdításban (exortáció) szeretnék megszólítani minden keresztyén hívőt, hogy meghívjam őket az evangelizációnak egy új szakaszára, amelyet ez az öröm jellemez és, hogy az utakat mutassak, amelyen az Egyháznak járnia kell elkövetkezendő években.

1. Öröm, amely megújul és továbbadódik

2. A mai világ nagy veszélye, mindazzal a sokféle dologgal, amelyet fogyasztásra kínál és, amellyel szinte agyonnyom, egyfajta individualista szomorúság, amely a fősvény és elkényelmesedett szívből, a felszínes örömök beteges kereséséből és a lelkiismeret elszigeteltségéből fakad. Amikor a belső élet visszazárul a saját érdekeire, akkor már nincs többé hely a másik ember számára, a szegények már nem lépnek be és már nem hallgatjuk Isten hangját, így nem mondhatjuk magunkénak az Ő szelíd szeretetének örömét és nem lobog már bennünk a lelkesedés, hogy jót tegyünk. Maguk a hívők is átélik ezt a biztos és állandó veszélyt. Sokan bele is esnek és ideges, boldogtalan, élettelen személyekké válnak. Ezzel azonban nem a teljes és méltó életet választják, mert nem ez Isten vágya velünk, ez nem abban a Lélekben való élet, aki a feltámadt Krisztus szívéből fakad.

3. Arra hívok minden keresztyént, bárhol és bármely helyzetben legyen is, hogy újítsa meg még ma személyes találkozását Jézussal. Vagy legalább döntse el, hogy kész arra, hogy találkozzon Vele, és keresni fogja Őt nap, mint nap, szüntelenül. Senkinek sincs oka arra, hogy azt gondolhassa, hogy ez a meghívás nem neki szól, mert „senki sincs kizárva abból az örömből, amelyet az Úr hoz nekünk.” Aki vállalja a kockázatot, azt az Úr nem csapja be, és amikor valaki egy kis lépést tesz Jézus felé, fölfedezi, hogy Ő már várt rá tárt karokkal. Itt az ideje, hogy azt mondjuk Jézus Krisztusnak: „Uram, engedtem magamat becsapni, ezerféle módon menekültem a Te szereteted elől, most azonban újra itt vagyok, hogy megújítsam a szövetségemet Veled. Szükségem van Rád. Ments meg engem, Uram, újra, fogadj engem újra a te megváltó karjaidba.” Nagyon jót tesz nekünk, ha visszajövünk Hozzá, amikor el vagyunk veszve! Újra csak hangsúlyozom: Isten sohasem fárad bele abba, hogy megbocsásson, mi vagyunk azok akik belefáradunk abba, hogy kérjük az Ő irgalmát. Ő, aki arra hívott bennünket, hogy bocsássunk meg „hetvenszer hétszer” (Mt 18,22), példát ad nekünk. Visszajön értünk, hogy újra és újra a vállaira vegyen. Senki sem veheti el tőlünk azt a méltóságot, amellyel ez a végtelen és rendíthetetlen szeretet ruház fel bennünket. Olyan gyöngédséggel, amely soha nem okoz csalódást és, amely mindig képes visszaadni az örömünket, lehetővé te-

szi, hogy fölemeljük a fejünket és újrakezdjünk. Ne meneküljünk Jézus feltámadása elől. Bármi is történjék, ne adjuk meg soha magunkat, mintha legyőztek volna minket. Semmi sem tehet többet, mint az Ő élete, amely folyton előre lendít bennünket.

4. Az Ószövetség könyvei már meghirdették az üdvösség örömét, amely a messiási időkben túlcsoportulóvá válik. Izaiás próféta örömmel üdvözölve szólítja meg a várt messiást: „Nagy ujjongással töltöd el őket, kitörő örömet adsz nekik.” (Iz 9,2). Az egész teremtés részt vesz az üdvösségnek ebben az örömében: „Zengjétek dicséretet, egek, és ujjongj, te föld! Hegyek, daloljatok örömtökben! Mert az Úr megvigasztalja népét, és megkönyörül szegényein.” (49, 13). Az Úr napját látva, Zakariás meghív, hogy dicsőítsük a királyt aki érkezik „alázatosan, számárnak a hátán”: „Ujjongj, Sion leánya! Zengj éneket Jeruzsálem leánya! Nézd, közlel királyod: igaz és győzedelmes” (Zak 9, 9).

5. Az Evangélium, ahol dicsőségesen ragyog Krisztus Keresztje, sürgetve hív bennünket az örömré. Elég csak néhány példa: „Üdvöz-légy (örvendezz)”, így köszönti Máriát az angyal (Lk 1,28). Mária látogatása Erzsébetnél azt váltja ki, hogy János felujjong örömében édesanyja méhében (vö. Lk 1,41). Hálaadó énekében Mária hirdeti: „Lelkem ujjong az én Megváltó Istenemben” (Lk 1,47). Amikor Jézus elkezd szolgálatát, János felkiált: „Ez az én örömöm, és örömöm teljes” (Jn 3,29). Jézus maga is „felujjongott a Szentlélek örömében” (Lk 10,21). Az Ő üzenete az öröm forrása: „Azért mondom nektek ezeket, hogy az én örömöm legyen bennetek és örömtök teljes legyen” (Jn 15, 11). A mi keresztyén örömünk az Ő túlcsoportuló szívének forrásából fakad. Megígéri a tanítványainak: „Szomorkodni fogtok, de szomorúságotok örömré fordul” (Jn 16,20). Azután, mikor a tanítványok meglátták, hogy feltámadt „öröm töltötte el őket” (Jn 20,20). Az Apostolok Cselekedetei elbeszéli, hogy az első közösség „örömmel vette magához az ételt” (ApCsel 2,46). Ott, ahol csak elhaladtak a tanítványok „nagy öröm támadt” (ApCsel 8,8), és az üldözések között is „telve voltak örömmel” (ApCsel 13,52). Miért is ne lépnénk be mi is az örömré ebbe a folyamába?

6. Vannak keresztyének, akiknek az arcán Húsvét nélküli nagybőjt tükröződik. Ugyanakkor elismerem, hogy az örömré nem mindig ugyan úgy éljük életük különböző szaka-szaiban vagy körülményei között, amelyek néha igen kemények. Az öröm hozzáalakul és átformálódik, de mindig megmarad legalább mint fény sugar, amely abból a személyes bizonyosságból születik, hogy végtelenül, mindenk felett szeretve vagyunk. Megértem azokat, akik szomorkodnak azok miatt a súlyos nehézségek miatt, amelyeket hordozniuk kell, mégis, lassanként meg kell engedni a hit örömrének, hogy kezdjen feléledni, miként valami titkos, de szilárd bizalom, még a legrosszabb gondok között is: „Lelkemnek nem volt békében része, elfelejtettem a boldogságot.” Az Úr irgalma nem fogyott el egészen; jósága és kegyelme még nem merült ki. Minden reggel újjáéled, nagy az ő hűsége. [...] Jó csendben várni az Úrra, mert ő megszabadít.” (Siral 3,17.21-23.26)

7. Megjelenik a kísértés, gyakran mentegetőzés vagy panaszkodás formájában, mi szerint ahhoz, hogy lehetséges legyen az öröm, megszámlálhatatlan feltételnek kellene teljesülnie. Azért van ez, mert „a mi technika által uralt társadalmunk meg tudta sokszorozni a földies örömközpontokat, de mégis nehezebbé esik valódi örömet termelni (okozni)”. Mondhatom, hogy a legszebb és leginkább spontán örömök, amelyeket az életemben láttam, azoknak a nagyon szegény embereknek az örömei voltak, akiknek kevés dolguk volt, amihez ragaszkodhattak. Azoknak a hitesebb örömeire is emlékszem, akik nagy szakmai elkötelezettségükben is képesek voltak megőrizni a szívüket hívőnek és nagylelkűnek. Különböző módokon, de ezek az örömök Isten mindig nagyobb szeretetének forrásából merítenek, aki Jézus Krisztusban nyilvánította ki magát. Nem szűnik meg ismételni XVI. Benedek szavait, amelyek az Evangélium szívéhez vezetnek bennünket: „A keresztyén lét kezdetén nem egy etikai döntés vagy egy nagy eszmény áll, hanem a találkozás egy eszménnyel, egy személlyel, aki életünknek új horizontot szétáltal meghatározott irányt ad.” (DC 1)

8. Csak ennek az Isten szeretetével való találkozásnak – megújuló találkozásnak – köszönhetően, amely boldog barátsággá alakul, csak ennek köszönhetően szabadulunk meg lelkiismeretünk elszigeteltségétől és attól, hogy csak mi magunk vagyunk magunk számára a hivatkozási pont (autó-referencia). Akkor válunk teljesen emberivé, amikor többek vagyunk, mint emberek, amikor megengedjük Istennek, hogy túlvezessen bennünket önmagunkon, hogy így eljussunk a legigazabb valónkhöz. Itt van az evangelizációs cselekvés forrása. Mert ha valaki befogadta ezt a szeretetet, amely újra értelmet ad az éltnek, hogyan is tudná visszafogni azt a vágyát, hogy ezt másokkal is megossza?

Mit jelent a Szentatyának a karácsony?

- Találkozás Jézussal. Isten szüntelenül kereste népét, vezette, őrizte, és megígérte, hogy mindig mellette lesz. A

Második Törvénykönyvben olvassuk, hogy Isten velünk jár, kézen fogva vezet minket, mint egy apa a fiát. Milyen szép ez! A karácsony Isten találkozási pontja népével. De vigasztalás is, a vigasztalás misztériuma. Oly sokszor, amikor az éjféli mise után órákat töltöttem egyedül a kápolnában, a hajnali mise bemutatása előtt, a vigasztalásnak és a békének ez az érzése töltött el. Emlékszem, egyszer itt, Rómában, talán 1974 karácsonyán, imádságban töltöttem az éjszakát a mise után a Centro Astalli szállásán. Számomra a karácsony mindig ez volt: szemlélni, amint Isten meglátogatja népét.

2. Az evangelizáció szelíd és bátorító öröme

9. A jó mindig arra irányul, hogy kommunikálja önmagát. Az igazságnak és a jóságnak minden egyes valódi megtapasztalása önmagától azt keresi, hogy kitáguljon, és minden ember, aki mély szabadulást él meg egyre inkább érzékenyebbé válik a többiek szükségleteire. Amikor továbbadják, a jó meggyökeresedik és kifejlődik. Ezért mindaz, annak, aki arra vágyik, hogy méltósággal és teljességgel élje az életét, nincs számára más út, mint hogy fölismerje, elismerje a másikat és az ő javát keresse. Szent Pál némely kifejezése éppen ezért nem meglepő: „Krisztus szeretete sürget minket” (2 Kor 5,14);

10. Arra vagyunk meghívva, hogy egy magasabb szinten éljünk, amely ugyanakkor nem jelent kisebb intenzitást: „Az élet akkor növekszik, amikor odaadják és elgyöngül az elszigeteltségben és a jólétben. Valójában azoknak gazdagodik leginkább az élete, akik félreteszik a biztonságot és szenvedélyes szeretettel vetik bele magukat abba a küldetésbe, hogy életet adjanak másoknak.”

Amikor az Egyház arra hív, hogy köteleződjünk el az evangelizációra, akkor nem tesz mást, mint hogy megmutatja a keresztyéneknek azt a valódi dinamizmust, amely a személy megvalósulásának útja: „Így fedezük föl a valóságnak egy másik mély törvényét: hogy az élet annyiban válik önmagává és annyiban érlelődik, amennyiben arra adja önmagát, hogy életet ajándékozzon másoknak. Igazából ezt jelenti a misszió.” Ennek megfelelően az evangelizáló embernek nem szabad, hogy állandóan olyan arcot vágjon, mintha temetésre menne. Találjuk meg újra és növeljük buzgóságunkat, „az evangelizálás szelíd és bátorító öröme, még akkor is, ha könnyek között kell vetnünk [...]. Így napjaink világa, amely hol félelemben, hol reménységben keres, be tudja fogadni az Örömhírt, nem szomorú és kedveszegett, türelmetlen vagy aggódo evangelizátoroktól, hanem az Evangélium olyan szolgálóitól, akiknek az élete ragyog a buzgóságtól és akik előbb befogadták magukba Krisztus örömeit.”

Mit üzen a karácsony a mai embernek?

- A gyengédségről és a reményről beszél. Amikor Isten találkozik velünk, két dolgot mond. Az első: Reméljete! Isten mindig kinyitja, és sosem becsukja az ajtókat. Ő az apa, aki ajtót nyit nekünk. A második: Ne féljete a gyengédségtől! Amikor a keresztyének megfedkeznek a reményről és a gyengédségről, hideg egyházzá válnak, mely nem tudja, hová megy, ideológiákba bonyolódik, és világias magatartásformák lepik el. Isten egyszerűsége azonban azt mondja neked: Menj tovább, simogató Atya vagyok számodra! Félek, amikor a keresztyének elveszítik a reményüket és képességüket az ölelésre, a simogatásra. Talán ez az oka, hogy a jövőre tekintve gyakran beszélek a gyerekekről és az idősekről, vagyis a legvédtelenebbekről. Papi életemben, bejárva a plébánia területét, mindig azon voltam, hogy megéreztessem ezt a gyengédséget, főként a gyerekekkel és az idősekkel. Jó hatást tesz rám, és ilyenkor arra a gyengédségre gondolok, amellyel Isten szeret minket.

(Magyar Kurir)

elindulni,

fölfedezni.

találkozni.

befogadni

ADVENTI KOSZORÚKAT KÉSZÍTETTÜNK

Advent első vasárnapja előtt ismét közös koszorúkészítést szerveztünk a plébánián. Nagyon sok szép koszorú készült, melyek egy részét Zoltán atya a vasárnapi mise keretében áldotta meg. Meghitt hangulatban, sokan gyűltünk össze a plébánia nagytermében, ahol a közelgő advent kapcsán közösen készítettünk koszorúkat. A koszorúhoz alapot mindenki kapott, de az egyéb kiegészítőktől nekünk kellett gondoskodni. Szép dísz ilyenkor a "szaloncukor", amit külön csomagoló anyagokból készíthettünk. Jól jött a segítség, ha úgy éreztük, hogy elakadtunk.

KARÁCSONYI KÁNTA

Én felköttem karácsony jó reggelt,
Kimosdódám bűnös álmaimból,
Megkendöztem aranykendezőmmel,
Kimenék én ajtóm elejibe,
Feltekinték nagymagos mennyégbe,
Nyitva látám mennyország kapuját,
Azon belül mennyországajtáját,
Azon belül egy terített asztal,
Azon vala egy rengő böcsücske,
Ül vala mellette szentasszony Mária,
A karjával rengeti vala,
A szájával fudogálja vala,
Aludj, aludj Istennek báránya,
Mert jöttél világ váltságára,
Mert te jöttél világ váltságára.

árulta nekünk, hogy igazul. A szentmise szokásosan, zajlott le az áldásig. Az áldás követően, mint az elmúlt években is sok szép Szent Miklósról szóló dalokat énekeltünk, míg meg nem érkezett, piros ruhában a kicsik nagy öröme. Kedvesen beszélt hozzánk, majd megkért, hogy a legkisebbekkel legelől sorakozzunk fel a mikuláscsomagokért. A mikuláscsomagban találunk szaloncukrokat, egy müzliszeletet, egy fából készült karácsonyfadísz, s egy gyönyörű szép szentképet, aminek nagyon örültem. Majd elköszöntünk tőle.

Várjuk a 2014-es Mikulást is, hátha eljön, ha továbbra is jók leszünk!

Gules Gabriella

ÜNNEPI FÉNYÖZÖN

A legenda szerint Luther Márton a havas téli erdőben csodálta meg a csillagok fényének szikrázását a fenyőágakon, és ezt a látványt vitte be a fenyőfával a szobájába, a csillagfényeket apró gyertyák lángjával pótolva. Magyarországon az első karácsonyfát Brunsvik Teréz állította még 1824-ben. Először csak a nemesi családoknál honosodott meg, kellett vagy száz év, amíg szinte minden lakásba beköltözött. Ötven évvel ezelőtt már megjelentek a villanyfűzerek, elhomályosítva a gyertyák fényét, aztán húsz éve az ablakdíszek, tíz éve a kerti girlandok, öt éve a villogók, és mindez már egyre színesebb, lüktet és pulzál. Mi lesz még? Hogy tud megszületni a Fény ebben a mesterséges világosságban?

ANGYALI DÍSZECSKÉK

Az angyalok a Bibliában az Úr küldötteiként keresik fel az embereket, s dicsőítve állják körül az Úr trónját. A IV. századtól szárnyakkal ábrázolva rögzültek az emberi tudatban, azóta a karácsonyi ünnepkör nélkülözhetetlen szereplőivé váltak. Ablakainkat, ajtóinkat, karácsonyfánkat is díszíthetjük természetes anyagokból készített különböző figuráikkal.

A méz poétái - Méhészek, gyertyamártók, mézeskalácsosok

„...A mézeskalácsosság a legszellemesebb mesterség. Nem a Merkur patronátussága alatt áll az, hanem az Amoré alatt. Csupa merő szerelem, csupa incselkedés. Nem is mesterember a mézeskalácsos, hanem poéta. Hangulatot ébreszt, mosolyt fakaszt az ajkakon, elpirulásra kényszeríti az arcokat a süteményeivel, mint az a gondolataival. Úgyszólván a szájába rága a vásárlónak, ötletekkel látja el, hogyan legyeskedjék, csintalankodjék a fehérnépek körül. Ott van a mézeskalács-szív – egy kis célzás. Mandulával kirakott lovas – egy kis jóslás, pólyás baba vagy csak a bölcső – egy kis szemtelenkedés...”

(Mikszáth Kálmán)

Egy kis mellékes

A méhészek gyakran foglalkoztak mézeskalácskészítéssel, és a méhviaszból gyertyát is készítettek, így egészítették ki a család jövedelmét a szűkösebb években, hiszen a tovább feldolgozott termék több hasznot hozott. A mézeskalács díszítése és a gyertyamártás nem volt túl nehéz munka, de aprólékos, nagy figyelmet igényelt, ezért az asszonyok, nagylányok is részt vettek benne. A gyertya készítésekor a kanócnak való fonalakat egy rúdra akasztották, úgy mártogatták a folyékony, forró viaszba, így egyszerre két sor gyertya készült. Ehhez a fazekasok vastag falú, téglafarmára lapított gyertyamártó edényeket készítettek, ezeket sokszor évszámmal is ellátták, gazdagon díszítették. A kisebbeket egy darabból korongolták, és a felső részt lapították, hogy minél mélyebb, de keskeny legyen. A nagyobb edényeket kinyújtott agyaglapokból állították össze, ezek téglafarmájúak, széles, jól illeszkedő fülekkel. Az éleket gyakran agyaghurkából készült, cifrázott abroncs díszíti, erősíti. A négy sarokra illesztett gomb is segít a mártogatásnál, hogy le ne csússzon a rúd.

Ha valaki bekopogna... Egy tányérral mindig több volt a karácsonyi asztalon. Emlékezünk a távollevőkre és a rászorulókra. Kedves szokás. De valójában csak meghívtunk, de nem vártunk senkit. Nem tudtam elképzelni, mi lenne, ha ezt a mi kis meghitt családi Karácsonyunkat, a szeretet ünnepét, amely olyan jó, olyan miénk, olyan zárt, ki kellene nyitni, meg kellene osztani valakivel. Ha valaki tényleg bekopogna. És bejönne, és mellém ülne, és neki is lencseleves, és rántott hal, és minden. És végignézné a vidám ajándékosztást, és néha ő is megszólalna, és történeteket mesélne, és ő is örülne... És tavaly megtörtént a csoda. Valaki bekopogott. És bejött, és mellém ült, és neki is lencseleves, és rántott hal, és minden. És végignézte a vidám ajándékosztást, és néha ő is megszólalt, és történeteket mesélt, és ő is örült...

És most azt remélem, hogy Karácsonykor majd valaki bekopog, és bejön, és mellém ül, és neki is lencseleves, és rántott hal, és minden. És ő is örül...

Amikor otthonunk alaphangulatát szeretnénk megváltoztatni, nem hagyhatjuk figyelmen kívül a világítás kreatív alkalmazásában rejlő számtalan lehetőséget. A fények megtervezett játéka ugyanis megnyugtató és barátságos hangulatot teremthet azáltal, hogy utánozni próbálja a természetben átélhető fény-árnyék hatásokat. Asztali vagy állólámpákkal, gyertyákkal és mécsesekkel varázslatossá tehetjük a hosszú téli estéket és az ünnepeket.

Mozgatható lámpatestek

Változatos asztali lámpák segítségével bármikor elbűvölő hangulatot varázsolhatunk lakásunk minden arra alkalmas zugában – az előszobától kezdve a hálóig –, ha figyelembe veszünk néhány fontos szempontot, amelyek egyszerűen meg is könnyíthetik választásunkat.

A mobil lámpatestek óriási előnye, hogy segítségükkel komolyabb villanszerelési munkálatok nélkül is jelentős változásokat idézhetünk elő otthonunk fényviszonyaiban. A lámpaernyők és a különféle színhatású égők cseréjével szintén kalandozhatunk a fények világában.

Az előterek esetében, ahol biztonsági okok miatt ugyan nagyon fontos a jó általános megvilágítás is, hívogató atmoszférát teremthetünk egy meleg fényű (sárga, narancssárga) lámpa segítségével. Lényeges, hogy törhetetlen darabot válasszunk, mert kapkodós reggeleken előfordulhatnak kisebb-nagyobb balesetek. A nappali térben már több funkcióval is felruházhatók lámpáink, hiszen a könnyen mozdítható változatok ugyanúgy használhatók olvasáshoz, mint egy tárgycsoport izgalmas megvilágításához vagy tévénézéshez. A legszebb darabokat bátran állítsuk a figyelem középpontjába, ha pedig több ilyen fényforrással is rendelkezünk, mindenképpen érzékeltesük a fontossági sorrendet. A hálószoba intimitását pedig fokozhatjuk egy romantikus lámpával.

Gesztenye ünneplőben

A gesztenyét jobbra csak gesztenyepüréként vagy sütve ismerjük, pedig sok-sok olyan finomság készíthető belőle, ami igazán illik az ünnepi asztalra. Mátyás király kedvenc eledele például a gesztenyével töltött kappan volt.

A szelídgesztenye (*Castane sativa*) Dél-Európában és Kis-Ázsiában őshonos, de a Kárpát-medencében, így hazánkban is termesztik. Hazánkban a leghosszabb életű gyümölcsfaj, előfordulnak több száz éves fák is. 2007-ben a szelídgesztenye az év fája.

A gesztenye sütve testi és szellemi kimerültség, vérszegénység esetén, lábadozó betegeknek erősítőként, idős korban magas tápértéke miatt ajánlott. Olaszországban mindennapi tápláléknak számít, lisztté őrölve kenyeret is sütnék belőle. Van, ahol a gesztenyefát „kenyérfa” hívják. Teljes egészében pótolni tudja a burgonyát, a gabona- és dióféléket. Lefagyasztva, megszártva egész évben fogyasztható. Gesztenyevásárláskor a nagy szemű, fényes héjú, sötétbarna fajtákat keressük. A gesztenyehéjből kioldódó lé megfesti az edény oldalát. Tisztításkor tömény ecetet használjunk.

A gesztenye fontos ásványi anyagokat, káliumot, cinket, rezet, vasat, mangánt, valamint foszfort, kalciumot és nátriumot tartalmaz. C-vitamin tartalma vetekszik a citroméval, de jelentős B1- és B2-vitamin tartalma is, és kis mennyiségben PP-vitamin is van benne. Virágzás előtt és alatt gyűjtött levelének teája asztma, számkökögés és hörghurut esetén tesz jó szolgálatot. Több köhögéscsillapító és köptető készítmény alkotóelme. Vénás vérkeringést serkentő hatása miatt visszér és aranyér esetén is alkalmazzák. Gyümölcsének héja csersavtartalmánál fogva a hasmenés háziszere.

Bármily meglepő, a gesztenye szelíd és vad változata nincs rokonságban. Hasonló nevük és termésük ellenére a szelídgesztenye a bükkfafélék, a vadgesztenye a bokrétafafélék családjába tartozik.

Az otthon fényei

* A napi Szentírás-olvasáshoz segítséget nyújt az **Adoremus** című kiadvány, mely a következő évre megrendelhető. Kérjük, iratkozzanak fel az újságos asztalon lévő nyomtatványon. Az előfizetési díj fél évre 2700 Ft, egy évre 5400 Ft, melyet a sekrestyében adhatnak le.

- * Plébániánk **közös adománygyűjtésben** vett részt összefogva a Szent László Király plébániával, a Máltai Szeretetszolgálat makói csoportjával, a Makói Mozaikkal és a Szuperinfóval. Az összegyűlt adományokkal a Makói Katolikus Iskola és Óvoda (Tulipán és Zrínyi utcai óvodák), a SZIGNUM, a Pápay Endre Általános Iskola rászoruló családait támogatjuk.
- * A Szent István Király plébánia számos lehetőséget kínált Advent bensőséges megéléséhez: hétköznaponként reggel 6 órától **rorate misék** voltak, **lelki gyakorlatba, házalós betlehemesbe, szállást keres a szent család ájtatosságba** és **idősek karácsonyába** lehetett bekapcsolódni.
- * December 18-ig vártuk a **tartós élelmiszer** (liszt, cukor, rizs, tészta, búzadara, só, olaj, konzervek, édesség...) és **tisztítószer** (mosószer, öblítő, mosogatószer, fertőtlenítőszer...) felajánlásokat, melyeket leadhattak a plébánián hivatali időben, vagy a sekrestyében, vagy a többi gyűjtő pontban: Minden adományt hálással köszönünk!
- * December 15-én vasárnap 17 órától kezdődő városi ünnepségen Pálfai Zoltán plébános gyűjtötte meg a **város adventi koszorúján a harmadik gyertyát**. Templomunk férfi énekkara és zenekara is közreműködött az eseményen, ahol Farkas Éva a KLIK makói tankerületének igazgatója és Zoltán atya is köszöntötte az egybegyűlteket.
- * *A karácsony utáni vasárnap hagyományosan a **Szent Család vasárnapja**, a családok ünnepe. Ezen a napon, **december 29-én a 9 órai szentmisét a makói családokért ajánljuk fel, s a mise keretében megáldjuk a jelenlévő családokat. Erre az alkalomra szeretettel meghívjuk és várjuk a kedves szülőket, nagyszülőket, gyerekeket és unokákat egyaránt.***

Hogy hívják a bús énekemet?
- Fájdalom.

Hogy kerül a nagyöblű kanál a tálba?

- Merő véletlen.

Mi lesz, amikor a párizsi dicsekszik valamivel?

- Felvágott.

Mi a különbség a lépcső és az internet között?

- Az egyik korlátolt, a másik korlátlan.

Milyen szerepet vállalnak a fűszerek a növények forradalmában?

- Ők a keménymag.

Mit kérdeznek az éppen felébredő edénytől?

- Aludtál?

Mi a különbség a pelenka és a májkrém politikai nézetei között?

- Az egyik liberális, a másik konzervatív.

2013. évi statisztika:

Kereszteltek: 35 fő, ebből 21 fiú, 14 lány

Elsőáldozók: 25 fő, ebből 10 fiú, 15 lány

Bérmáltak: 15 fő, ebből 6 fiú, 9 lány

Eskettek: 6 pár, ebből 3 pár katolikus,
3 pár vegyes

Elhunytak: 57 fő, ebből 11 szentséggel ellátva

Az éneklés az imádsággal együtt a legrégebbi elemei az Isten előtti megállásnak, az élő Isten-nel való találkozásnak.

Gitáros szentmisék 2014-ben:

Január 19; Február 02, 16, (egy hét múlva) 23; Március (3 hét múlva) 16, 30; Április 13, 27; Május 11, 25; Június 08, 22.

ÜNNEPI MISEREND:

Szent István Király Plébániatemplom

Dec 25. és 26. Karácsony első és második napja:

9 óra, 18 óra Ünnepi Szentmise

Dec 29: Szent Család vas: 9 óra a családok megáldása és 18óra Ünnepi Szentmise

Dec 31. év végi hálaadás: 18 óra. Közös ima a békéért: 23 óra

Jan 1. Szűz Mária Isten Anyja (Újév): 9 és 18 óra Ünnepi Szentmise

Jan 6. Urunk megjelenése (Vízkereszt, mostantól parancsolt ünnep): 8 és 18 óra Szentmise

Görög katolikus Templom

Dec 24. 24 órakor Éjfél Szent Liturgia

Dec 25. 8 órakor Utrenye 10 órakor Szt Liturgia

Dec 26. 8 órakor Utrenye 10 órakor Szt Liturgia

Dec 31. 16 órakor Év végi hálaadás

Jan 1. 8 órakor Utrenye 10 órakor Szt Liturgia

Csanád vezér téri Kápolna

Dec 24. 24 órakor Éjfél mise

Dec 25. 10 és 17 órakor Ünnepi mise

Dec 26. 10 és 17 órakor Ünnepi mise

Dec 31. 17 órakor Év végi hálaadó mise

Jan 1. 10 és 17 órakor Ünnepi mise

Szent László Király Plébániatemplom

Dec 24. 22 órakor Éjfél mise

Dec 25. 11 órakor Ünnepi mise

Dec 29. 16 órakor Szent Család- Ünnepi mise

Jan 1. 16 órakor Ünnepi mise

www.makobelvaros.hu

Ejtőernyős

Egy fiatal ejtőernyős az első próbaugránál kétségbeesetten rángatja a különböző madzagokat. Hiába, az ejtőernyő nem nyílik. Zuhán, zuhan, egyszer csak – úgy 3000 méteres magasságban – szembetalálkozik egy emberrel.

Uram, nem ért véletlenül ehhez a vacakhoz?

Sajnos, nem – feleli a másik – én lenről jövök, a löszerraktárból...

Áldott, szeretetteljes,

békés

Karácsonyi ünnepeket

és

Boldog Új Esztendőt

kívánunk

az egyházközségünk

minden tagjának,

olvasóinknak!

Felélős kiadó:
Pálfai Zoltán plébános
Szerkesztő:
Szűcs Tamás
Tördelés:
Hudák Szabolcs
Fejléc: Brzózka Marek
Fotó: Majoros Márton

A szerkesztőség címe:
Szent István Király Plébánia
6900 Makó,
Szent István tér 22/a
www.makobelvaros.hu
plebania.makobelvaros@gmail.com
Tel.: 06-20-464-2637

elindulni,

fölfedezni,

találkozni,

befogadni

